

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce **J. K.**, proti žalovanému **Ministru vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 9. 2007, č. j. 991/2007, o námitce podjatosti vznesené ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 Ca 345/2007 vůči soudcům JUDr. Slavomíru Novákovi a JUDr. Haně Pipkové,

t a k t o :

Soudci Městského soudu v Praze JUDr. Slavomír Novák a JUDr. Hana Pipková **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování právní věci vedené pod sp. zn. 8 Ca 345/2007.

O d ů v o d n ě n í :

U Městského soudu v Praze probíhá řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 9. 2007, č. j. 991/2007, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí ředitele odboru sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra ze dne 29. 5. 2007, č. j. OSZ-12723/VD-Br-2007, kterým byl žalobci podle § 159 a § 225 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, od splátky za měsíc leden 2007 zvýšen příspěvek za službu náležející ke dni 31. 12. 2006 ve výši 8464 Kč měsíčně o 2,80 %, tj. o 237 Kč měsíčně.

Městský soud ve věci nařídil ústní jednání na den 17. 9. 2009, při němž (jak vyplývá z protokolu o jednání na č. l. 85 - 86 soudního spisu) žalobce uvedl, že městský soud při konstatování obsahu správního spisu uváděl zkreslené a nepravdivé skutečnosti. Žalobce zejména namítl vadný přednes ohledně jeho odvolání proti nezákonným rozhodnutím žalovaného, které nebyl soud schopen žalobci na jeho žádost předložit, a účelově tak uvedl pouze svůj vývod z odvolání se záměrem poškodit žalobce. Je to důkaz, že soud neměl při sobě originál správního spisu. Toto jednání žalobce pokládá za zneužití pravomoci ze strany soudců, což potvrzuje, že ve věci jde o justiční mafii, která brání tomu, aby se žalobce domohl svých práv a svobod. S tím souvisí i žalobcem blíže specifikované rozsudky soudů a návrh na zahájení řízení o ústavní stížnosti, které, ač jsou založeny ve spise, soud v projednávané věci zcela ignoroval, aby tak žalobce poškodil. Dále žalobce žádal, aby původní protokolace byla doplněna v tom smyslu, že žalobce namítal porušení článků 26, 28, 31, 30 a nyní také 36 Listiny základních práv a svobod. Současně žalobce zdůraznil, že takto zinscenovaný soudní proces ze strany referující soudkyně a předsedy senátu, který, ač věděl o existenci pravomocného rozsudku č. j. 38 Ca 174/96 - 81, přesto porušil ústavní princip *res iudicata*. Žalobce pokládá jednání městského soudu s výjimkou JUDr. Rouskové za řízení účelové a odpovídající 50. letům totalitní doby. S tím souvisí i nedostatečná protokolace ze strany předsedy senátu, který nezaprotokoloval obsáhlý přednes žalobce. Aby bylo možno spravedlivě ve věci rozhodnout, je podle žalobce nutno spojit tuto věc s řízením vedeným u městského soudu pod sp. zn. 2 Cad 131/2008, aby mohl být zjištěn skutkový stav věci, neboť v označeném řízení si JUDr. Tichý nechal

předložit žalobcem označené rozsudky s celými spisy na jednání dne 2. 9. 2009. Městský soud vyhodnotil přednes žalobce jako námitku podjatosti vůči referující soudkyni JUDr. Pipkové a vůči předsedovi senátu JUDr. Novákovi a jednání ve věci odročil na neurčito za účelem rozhodnutí o této námitce.

JUDr. Hana Pipková ve svém vyjádření ze dne 16. 10. 2009 uvedla, že v této věci nebyla a ani se necítila být podjata podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť žádného z účastníků osobně nezná a není nijak v této věci zainteresována. Nicméně prohlášení žalobce učiněná při jednání je třeba obsahově považovat za námitku podjatosti: jeho poznámkám ohledně způsobu referování spisu či o zneužití svěřené funkce a o zinscenování jednání za účelem poškození práv žalobce nelze rozumět jinak, než že žalobce soudkyni vytýká její záporný poměr ke své osobě a projednávané věci, což naplňuje důvod pro její vyloučení podle § 8 odst. 1 s. ř. s. Obdobně se k výrokům žalobce vyjádřil i JUDr. Slavomír Novák ve svém vyjádření z téhož dne.

Městský soud v Praze poté postoupil věc Nejvyššímu správnímu soudu, jemuž přísluší rozhodnout o námitce podjatosti v souladu s § 8 odst. 5 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro vyloučení soudců JUDr. Slavomíra Nováka a JUDr. Hany Pipkové z projednávání a rozhodování dané věci, a to z následujících důvodů:

Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce přitom nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům – kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů – mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský. V projednávané věci však žádný z těchto důvodů nelze ze soudního spisu a z průběhu jednání před městským soudem dovodit. JUDr. Novák ani JUDr. Pipková se rovněž nepodíleli na projednávání nebo rozhodování věci u žalovaného správního orgánu ani v předchozím soudním řízení. „Předchozí soudní řízení“ je přitom třeba chápat nikoli časově (tedy jako jakékoliv soudní řízení, jehož byl žalobce účastníkem, resp. které by se týkalo stejného předmětu) nýbrž instančně: vyloučen by tak byl soudce, který by o téže věci rozhodoval nejprve v řízení u krajského soudu a následně pak v řízení kasačním u Nejvyššího správního soudu. O tento případ se tu však nejedná.

V souladu s výše citovaným § 8 s. ř. s. pak nejsou důvodem podjatosti okolnosti spočívající v postupu soudce v řízení o projednávané věci. Námitky žalobce vyřčené při ústním jednání však sporují právě postup dotčených soudců při projednávání případu. Uváděl-li žalobce v průběhu jednání námitky proti protokolaci, pak zdejší soud připomíná, že o těchto námitkách je povinen rozhodnout při jednání předseda senátu (§ 40 odst. 8 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád ve spojení s § 64 s. ř. s.). Těmito námitkami se proto soud rozhodující o podjatosti soudců nemůže zabývat (obdobně srov. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 22. 9. 1999, č. j. Nao 107/99 - 4, publikováno v Soudní judikatuře pod č. 1017/2002). Pokud jde o žalobcem udávanou absenci správního spisu a další vady řízení (nutnost spojení věcí, nepřihlednutí

k pravomocným rozsudkům), je na městském soudu, aby se s nimi vypořádal v průběhu řízení zákonem předvídaným způsobem. V závislosti na relevantnosti a důvodnosti těchto námitek je městský soud zohlední v rámci svých procesních úkonů nebo se s nimi vypořádá v odůvodnění svého meritorního rozhodnutí. Jestliže žalobce přesto nebude spokojen s řešením zvoleným městským soudem, může po právní moci jeho meritorního rozhodnutí podat kasační stížnost a tyto námitky učinit předmětem přezkumu Nejvyššího správního soudu. Samotný postup městského soudu ohledně těchto námitek a návrhů však není důvodem podjatosti jmenovaných soudců. Nad rámec dovozuje-li žalobce z těchto okolností, že jde o zinscenovaný a účelový proces odpovídající 50. letům totalitní doby, hraničí takové poznámky s tím, co lze v rámci slušného chování při jednání v soudní síni akceptovat. Nejvyšší správní soud připomíná, že k zabránění takovým přednesům a k udržení autority soudu má soud k dispozici především institut hrozby či uložení pořádkové pokuty podle § 44 s. ř. s. Tyto invektivy žalobce však, jakkoli mohou být pro soudce rozhodující ve věci osobně nepříjemné, nemohou samy o sobě vyvolat pochybnosti o jejich nepodjatosti.

Nejvyšší správní soud proto o námitce podjatosti rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. listopadu 2009

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu